

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 13_8-1910)

Originalt emne

Hjælpekassen

Hjælpekassen/Hjælpekassen i Almindelighed

Redningshjem

Understøttelser

Uddrag fra byrådsmødet den 9. marts 1911 - side 13

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 13_8-1910)

Ansøgning fra Kelner J. P. Petersen om en Understøttelse paa 175 Kr. til Ophold paa et Redningshjem for Drikfældige.

Harald Jensen anbefaler Bevillingen, idet Fattigudvalget oftere har haft Glæde af at sende forfaldne paa Drankerasyler, men Udvalget er jo ude af Stand til at bevilge Andragendet uden med Fattighjælps Virkning, hvad Byraadet derimod formentlig kan.

Jul. Andersen anbefaler ligeledes Andragendet. Familien har kun det at leve af, som Hustruen fortjener, og denne er klar over, at Familien maa ind paa Fattiggaarden, hvis Manden ikke reddes.

Møller frygter for Konsekvenserne, da der vist let kan komme mange lignende Andragender.

Olesen vil i Modsætning til Møller meget anbefale, at Andragendet bevilges. Hjælpen bør bevilges gennem Hjælpekassen, da man ellers risikerer, at den opnaaede Begunstigelse, Hjemmet har tilsagt i Form af halv Betaling, vil bortfalde. Konsekvenserne frygter Taleren ikke for, da de fleste Andragender, der kunde ventes, sikkert vilde fremkomme fra Folk, der

allerede er under Fattigvæsenet, hvad jo ikke er Tilfældet her.

Mikael Johansen stutter sig ganske til Jul. Andersens Udtalelser og anbefaler Andragendet paa det bedste, idet han kender Andrageren personlig.

Jakob Jensen. Vi har jo oftere henstillet til Hjælpekassen at træde hjælpende til, men det har stedse været i Tilfælde af uforskyldte Sygdomme, hvad Taleren lægger afgørende Vægt paa. Han tror iøvrigt ikke, at Kuren vil hjælpe. Om Andrageren faar Hjælpen fra Fattigvæsenet eller gennem en anden Institution er jo ret ligegyldigt, han kan jo snart faa Eftergivelse. Det er noget betænkeligt at lægge Pres paa Hjælpekassen, da det ikke er sikkert, at Pengene er godt udgivne. Har Manden drukket sig fordærvet, er det rimeligt, at han faar Hjælpen gennem Fattigvæsenet.

Simonsen. Sagen er vanskelig. At stille en Mand, der er forfalden til Drik, gunstigere end en, der er arbejdsløs eller i anden uforskyldt Nød, er meget betænkeligt. Sagen synes noget mangelfuldt oplyst, der foreligger ingen Lægeerklæring om, hvorvidt Kuren kunde ventes at virke helbredende. Det fremgaar heller ikke, at der er rettet en Henvendelse til Hjælpekassen fra anden Side end Andrageren. Hvis Fattigvæsenet forhandler med Hjælpekassen, vilde en Ordning nok kunne naaes. Af Hensyn til Konsekvensen kan Taleren derfor ikke anbefale, at Hjælpen bevilges direkte af Byraadet.

Jul. Andersen kan oplyse, at hvis Hjælpen skal ydes gennem Fattigvæsenet, bortfalder Reduktionen i Betalingen.

Taleren kan ikke forstaa Jakob Jensens Standpunkt, der er i Modstrid med Byraadets iøvrigt humane Opfattelse. Han gør opmærksom paa, at der eksisterer nedarvede Tilbøjeligheder, der er lige saa sørgelige som Sygdom, der ikke er selvforskyldt. At faa en Læge til at afgive en bindende Erklæring er næppe muligt.

Fornylig bevilgede vi en vellønnet kommunal Funktionær et Ophold paa en Nervehelbredelsesanstalt, og vi kunde derfor lige saa godt bevilge de 175 Kr., der her er Tale om.

Harald Jensen havde, saa længe han havde været Medlem af Fattigudvalget, bestræbt sig for at holde Folk ude fra Fattigvæsenet, da en Familie, der først kommer der, bliver ved at være under Fattigforsørgelse ogsaa gennem senere Slægtled. Kan vi holde en Familie udenfor Fattigvæsenet, bør vi gøre det. At faa en Læge til at erklære sig, vil være ganske hensigtslöst. Fra et rent økonomisk Standpunkt bør vi søge en Maade at give Beløbet paa.

En Henvendelse til Hjælpekassen bør ikke rettes gennem Fattigvæsenet men direkte fra Byraadet, hvad enten den bilægges straks med de 175 Kr. eller ikke. Faren for Konsekvenserne er ikke overhængende, da dette er det første Tilfælde i de forløbne 18 Aar, i hvilke Taleren har siddet i Fattigudvalget.

Mikael Johansen slutter sig til den sidste Taler og anbefaler Andragendet varmt.

Olesen frygtede ikke for Konsekvenserne og anbefalede Andragendet paany.

Simonsen mener, at Sagen let kan ordnes gennem Hjælpekassen ved en Forhandling fra Fattigvæsenets Side. Sammenligningen med Tilfældet Hauerbach er ganske misvisende, idet man der stod overfor en Funktionær, paa hvis Afskedigelse Byraadet ingen Indflydelse havde. Desuden forelaa der en Lægeerklæring, der havde været afgørende for Taleren.

Harald Jensen. Fattigudvalget er ikke bange for at forhandle med Hjælpekassen, hvis Udvalget faar Sagen fra Byraadet med en Tilkendegivelse af Sympati.

Det vedtoges at henvise Sagen til Hjælpekassen med Anbefaling.